

Lovtidende A

2008

Udgivet den 28. november 2008

25. november 2008.

Nr. 1123.

Bekendtgørelse om ikrafttræden af overenskomst af 26. januar 2006 om ændring af konventionen mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige indeholdende internationalprivatretnlige bestemmelser om ægteskab, adoption og værgemål undertegnet i Stockholm den 6. februar 1931

I medfør af § 53 a, stk. 2, i lov om ægteskabets retsvirkninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 37 af 5. januar 1995, fastsættes:

§ 1. Bestemmelserne i overenskomst af 26. januar 2006 mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om ændring af konventionen¹⁾ mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige indeholdende internationalprivatretnlige be-

stemmelser om ægteskab, adoption og værgemål undertegnet i Stockholm den 6. februar 1931 gælder her i landet.

Stk. 2. Den danske sprogversion af konventionen er medtaget som bilag til bekendtgørelsen.

§ 2. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. december 2008.

Justitsministeriet, den 25. november 2008

JAKOB AXEL NIELSEN

/ Lars Thøgersen

¹⁾ Konventionen kaldes Den Nordiske Ægteskabskonvention og er bekendtgjort ved Justitsministeriets bekendtgørelser nr. 323 af 28. december 1931 og nr. 121 af 10. april 1954 (Lovtidende A), Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 6 af 15. februar 1954 (Lovtidende C) samt Udenrigsministeriets bekendtgørelser nr. 53 af 17. november 1948, nr. 68 af 17. august 1970, nr. 23 af 14. februar 1974 og nr. 34 af 28. november 2002 (Lovtidende C).

Overenskomst af 26. januar 2006 om ændring af konventionen mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige

Danmarks, Finlands, Islands, Norges og Sveriges regeringer er blevet enige om følgende:

Artikel I

I konventionen mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige indeholdende internationalprivatretningsbestemmelser om ægteskab, adoption og værgemål undertegnet i Stockholm den 6. februar 1931 foretages følgende ændringer:

Artikel 3 affattes således:

Formueforholdet mellem ægtefæller, som er og ved ægteskabets indgåelse var statsborgere i en kontraherende stat, bedømmes efter loven i den af staterne, hvor ægtefællerne bosatte sig ved ægteskabets indgåelse.

Har begge ægtefæller senere bosat sig i en anden kontraherende stat og boet der i mindst 2 år, anvendes denne stats lov i stedet. Har begge ægtefæller tidligere under ægteskabet været bosat der, eller er begge ægtefæller statsborgere der, anvendes denne stats lov dog, så snart ægtefællerne bosætter sig i denne stat.

Efter artikel 3 indsættes:

Artikel 3 a.

Ægtefæller, som er omfattet af artikel 3, kan aftale, at loven i en kontraherende stat, hvor en af dem er bosat eller er statsborger ved aftalens indgåelse, skal anvendes på deres formueforhold. En sådan lovvalgsaftale kan også indgås før ægteskabet.

Hvis den ene ægtefælle eller begge ægtefæller under ægteskabet har bosat sig i en anden kontraherende stat, kan ægtefællerne også aftale, at loven i den kontraherende stat, hvor de begge senest var bosat samtidig, skal anvendes.

Efter artikel 3 a indsættes:

Artikel 3 b.

En ægtefælles beføjelse til at råde over fast ejendom, det som kan ligestilles hermed, eller over bolig skal altid bedømmes efter loven i den kontraherende stat, hvor den ligger.

Efter artikel 3 b indsættes:

Artikel 3 c.

En ændring af hvilket lands lov, som finder anvendelse på ægtefællernes formueforhold, er uden betydning for retsvirkningerne af retshandler indgået før ændringen.

Gyldigheden af bestemmelserne i en ægtepagt bedømmes efter loven i den kontraherende stat, som skal anvendes på ægtefællernes formueforhold, når spørgsmålet bliver aktuelt.

Artikel 4 affattes således:

En lovvalgsaftale eller en ægtepagt mellem ægtefæller, som er omfattet af artikel 3 og 3 a, skal anses for gyldig med hensyn til formen i hver og en af de kontraherende stater, hvis den, da den blev indgået, opfyldte formkravene i

- 1) den lov, som efter artikel 3 eller 3 a var gældende for ægtefællernes formueforhold, eller
- 2) loven i en kontraherende stat, hvor begge ægtefæller eller en af dem var statsborgere.

Hvis loven ikke indeholder formkrav for lovvalgsaftaler, bedømmes gyldigheden af en sådan aftale efter formkravene for ægtepagter.

Enhver af staterne kan over for tredjemand gøre gyldigheden af en lovvalgsaftale eller en ægtepagt betinget af, at aftalen eller ægtepagten er registreret i overensstemmelse med den der gældende lov.

Efter artikel 4 indsættes:

Artikel 4 a.

Hvis ægtefæller, der er omfattet af artikel 3, senere har bosat sig i en stat, som ikke er kontraherende, finder konventionens bestemmelser om ægtefællernes formueforhold ikke anvendelse.

Artikel II

Bestemmelserne i denne overenskomst finder ikke anvendelse, hvis ægteskabet er ophørt, eller ægtefællerne er bevilget separation, inden overenskomsten træder i kraft.

Artikel III

Overenskomsten finder ikke anvendelse på Færøerne og i Grønland, men kan efter forhandling mellem det danske familie- og forbrugerministerium og justitsministerierne i de øvrige kontraherende stater sættes i kraft der med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Artikel IV

De kontraherende stater kan tiltræde denne overenskomst ved

- a) undertegnelse uden forbehold om ratifikation eller godkendelse eller
- b) undertegnelse med forbehold om ratifikation eller godkendelse kombineret med efterfølgende ratifikation eller godkendelse.

Ratifikationsdokumenterne deponeres i det svenske udenrigsministerium.

Overenskomsten træder i kraft den første dag i den måned, der begynder to måneder efter, at alle de kontraherende stater har tiltrådt overenskomsten. Det svenske udenrigsministerium underretter de kontraherende stater om deponeringen af ratifikationsdokumenterne og om tidspunktet for overenskomstens ikrafttræden.

Artikel V

Originaleksemplaret af denne overenskomst deponeres i det svenske udenrigsministerium, som tilstiller hver af de kontraherende stater en bekræftet afskrift.